

פרוטוקול מס' 16

סיטינת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה
ביום ג', כ"ג בשבט תשי"ב (19.2.1952)
בשעה 11.00.

משתתפים:

- ש. פרסיץ - היו"ר
- מ. ארם
- ח. בוגר
- א. ברמן
- א. דויטש
- א. הכרמלי
- י. הן
- י. סמילנסקי
- א. רזיאל-נאור
- א. זיסלס
- ש. כפרי

חברים:

- א. ס. גניחובסקי
- ב. מינץ
- ס. נורוק
- ד. נצר

מזכירים:

- פרופ' דיגבורג - שר החינוך והתרבות.
- פרופ' ריגר - פנהל סגור החינוך והתרבות.
- גב' ססנר - היועצת הסטטטית של סגור החינוך והתרבות.

יוזמים:

- א. שאילתות ותשובות.
- ב. הצעות לסדר-היום.
- ג. ש ו נ ו ת.

=====

א. ריסקלט:
היו"ר ש. פרטיץ:

עלי
פוחתת את הישיבה.

א. ריסקלט:

עלי להפנות את תיוכת לב הוועדה,
כי סחר לא מוכל הוועדה לקיים את
ישיבתה מאחר שוועדת הכנסת החליטה לקיים את הפליאה טעה 9.00 בבוקר,
על-סנת לטיים את הדיון על הודעת הממשלה בעניינא ססק וכספים.

היו"ר ש. פרטיץ:

אנו נשמע תחילה תלונות לסאילתות.

פרופ' ריגר:

עלי להסיב על מספר סאילתות שנאלו
יותר טפעס אחת. אלה הן סאילתות: (א)
(א) ענין לוד, (ב) בית-הספר (ג) הספריה
בטגדל אסקלון.

(א) אשר לבית-הספר של הזרם הכללי
טבלוד - בהתאם לידיעות סבידי הונחו יסודות לשני צריפים. כן
הוגד לי טטעם הפיקוח הכללי שהעיריה עמדה בהנחתה. מולם אני סבין,
בי יסנה כאן שאלה של החסת הבניה, כדי להספיק לריסום - זהו ענין
הנוגע לפיקוח הכללי ולאפעים שהוא יכול לנקוט בהם.

א. ריסקלט:

בטבוע טעבר ילב עכנו סר ארנון,
אשר הוא מטלא סקוטו של מנהל אגף
החינוך, וכאשר הצבעתי על עובדות אלה, ענה שהוא יודע על כך וסצא
על שולחנו טלגרסה מהפיקוח הכללי שהעבודה הופסקה. סר ארנון היה פה
לפני טבוע ימים.

פרופ' ריגר:

אולם הידיעות שאני סוסר לכט עתה
הן אלה סקיבלתי רק לפני שלושה ימים.
הידיעות סקיבלתי טטעם מאל הפיקוח הכללי ומסנהל בית-הספר הכללי
בלוד שאמר, כי ראה שהונחו יסודות לצריפים. כן הוא אמרלי, כי
הבטחת העיריה קויימה. סכל סקום אלה הן הידיעות סבידי, ואני
חושב שאני יכול למסור אותן כאן.

(ב) אשר לבית-הספר מזרם "אגודת
ישראל" סבראט העין - עלי לציין, כי בעיה זו נתעוררה בעקבות
הסטפון. במקום היו 19 כיתות סלמס "אגודת ישראל" והוקצבו להן
סספר חדרים בצריף הגדול סבראט-העין יחד עם כתי-הספר מזרסם אר
אחרים. יסנו שם זרם העובדים ובית-ספר מזרם "המזרחי". הסטפחות
סנפגעו מהסטפון סתבוררות כ-4 חדרים, כלומר היה צריך לפנות 4
חדרים. היו אלה החדרים שהיו תפוסים לפני-כן על-ידי בית-הספר
מזרם העובדים. בינתיים הסיג בית-הספר מזרם העובדים סקום נוסף
בקרבת סוקס סבראט-העין, הוא הסיג 5 חדרים. עתה נעשתה הטאלה
סורככת - מה יהי עתיד הפינוי ומי יזכה ב-4 חדרים אלה. בית-
הספר מזרם העובדים טוען "כולו שלי", ססנט טצא ססיבהחדרים. אצל
עשה זאת בכוחותיו הוא ורוצה עתה להחזיר את העסרה ליוסנה. בית-
הספר מזרם "המזרחי" טוען, כי הוא ססנטופף בחדריו ודורס חדרים
נוטפים. בקרתי במקום וראיתי כיצד מלמדים שני סורים בכיתה אחת.
לא יכולתי לבחף את עצם הענין, כי לא סצאתי את מנהל בית-הספר
במקום. מנהל בית-הספר מזרם "המזרחי" דורס, כי ינתן להם חדר אחד
והיתר הוא אומר הלכו ביניכם. בית-הספר מזרם "אגודת ישראל"
דורס שיתנו שני חדרים לבית-נספר מזרם "אגודת ישראל" זסנים -
לזרם העובדים. לפי טעה יל שם שלום בית סצויין. עם הפינוי נאטרך
להביא את הדברים בפני כט הספט. יתכף והם עצמם יסצאן איזה שהוא
הסדר אדמיניסטרטיבי ולא יהיו זקוקים לנו - מה טוב. (א. ריסקלט:
כלומר הענין טרם נגמר).

פרופ' ריגר:

ג) אשר לספריה במגדל אשקלון -
שמילתה זו הופנתה אלי על-ידי חברת הכנסת רזיאל-נאור, ובשבוע
שעבר אל דר' זיו. לאחר שלא יכולנו לעמוד על מאב הדברים על-
ידי חליפת מכתבים שלחנו פקיד מסדרנו שהודיע בעל-פה בצורה
שאינה מסתמעת לשפלי פנים, שאם לא תוצא הספריה למקום ציבורי,
אנו נוציא את הספרים ונחזיר אותם לירוסלים. הם קיבלו את הדין
והעבירו את הספריה באופן זמני לבנין העיריה עד אשר יוכלו להעבירה
לבית-התקציב המדינה. הוא בשני ארונות ספרים הכוללים 1000 ספר.
ישנם כ-100 קוראים במקום. כ-300 ספר הם מתנת משרד החינוך והתרבות
או שנקנו בחלקם בכספי משרד החינוך והתרבות. לפני מונח מכתב
חתום על-ידי סגן ראש העיר האומר, כי הם העבירו את הספריה
באופן זמני לבנין העיריה - בהתאם להוראות פקיד משרד החינוך
והתרבות.

ד. סמילנסקי:
האם קיים נוהג שטורים המלמדים בכיתה
שבאים אליה סמינרסטים לסמוע שיעור
מקבלים תוספת שכר לשיעור זה? האם נוהג זה קיים, והאם הוא בהתאם
להוראות המחלקה לחינוך או שזו היא המצאה של בית-ספר זה או אחר?
מי מכסה תקציב זה?

ישנם במי-ספר בהם דורמים המורים
תוספת שכר עבור הסתמפותם בשעת הארוחה שהילדים מקבלים בבית-הספר.
האם דבר זה ידוע למשרד החינוך והתרבות, האם דבר זה מאושר ומקובל?

ושוב מפי הסמועה שמעתי, כי ישנם
מורים המקבלים שכר מיוחד עבור הפעולות המיוחדות שמורים צריכים
לעשותם בשעות אחרי-הצהרים. במקרה נדבר/זה ידוע למשרד החינוך
והתרבות - מי מכסה את התקציב הזה ומאיזה תקציב מסלמים זאת?

היור' ס. פרטיץ:
להרחבת שאלה זו אני רוצה להוסיף
מספט אחד. האם עומד משרד החינוך
והתרבות על כך, כי גננת המסמט בכיתה אחת זכאית לקבל דמי ניהול
עבור הכיתה היחידה?

מ. ארם:
ברצוני לסאול את שר החינוך והתרבות
בקשר לידיעה שהופיעה בעתונות על
ניתוק הקשרים בין משרד החינוך והתרבות לבין מרכז המורים, גם אם
הדבר חוסל כבר, הייתי רוצה לדעת פרטים כיצד קרה הדבר?

א. רזיאל-נאור:
האם נגמר שיבוצם ודירוגם של המורים
בקשר לענין המסכורת והאם זה כולל
את הכרתם כעובדי המדינה? ואם כן הדבר, האם תפורסם הודעה על כך?
בזמנו מסר לנו דר' בן-יהודה על
פעולות לשכת הנוער וסיפר, כי משרד החינוך והתרבות אישר מלבד את
תנועת הצופים, עוד תנועת נוער אחת. אינני יודעת אם היתה איזו
שהיא הודעה על כך. מכל מקום היה כדאי שנעמוד על כך.

ראיתי באחד העתונים ידיעה המונה
כ-10 - 8 להקות המציגות בספה האידית. בדמה לי, כי דבר זה נוגד
לענין קליטת העליה. אינני תוצמטסיטילו איסור על הצגות בספה
האידית. אולם כדאי היה לשים לב שהעולים יבקרו בהצגות שבהן הספה
הסדוברת היא עברית. כן צויין באותה רשימה שישנם אינם עומדים

א. רזיאל-נאור:

על הגובה. כן צויין, כי לו היו מציגים בעברית היה נמצא חלק גדול של יוטבי המעברות שהיו סנקרים בהצגות אלה, לומדים ונהנים.

א. דויטש:

לא זאת עוררתי לאלה זו והיא: האם יטבה שיטה אחידה לתשלום הוצאות דמי הנסיעה למורים? כפי שידוע לי, המסללה מסלמת סכומים אלה למורים העובדים בטחנות ומעברות - הם מקבלים 50%. לעומת זאת אין הרטויות המקומיות מסלמות את דמי הנסיעה. בדמה לי, כי כדאי היה להכניס שיטה אחידה בענין זה.

א. ריטלט:

לפני זמן קצר התקיים סימפוזיון על החינוך התיכון. האם הסקנות שנתקבלו על דעת מסדר החינוך והתרבות תובאנה בפני הוועדה לדיון? בין הספר דובר שם על סגסה צבאית בבית-הספר התיכון - דבר שאינני מתנגד לו - ונינויים נוספים בסגנה בית-הספר התיכון, ובמקרה ולא התעורר חבר הוועדה לענין זה, האם הדבר יובא בפני הוועדה לחינוך ותרבות, או הענין יטאר סתום?

היו"ר ש. פרסיץ:

הנוהג הוא, כי המסדר יכול ורמאי להביא בפני הוועדה דברים טובים. אולם הוא איננו חייב להביא בפני הוועדה דברים שהוא איננו מוצא זאת לנכון. חבר הוועדה יכול להציע להעמיד שאלה מסויימת בסדר-היום ואז חייב המסדר לתת את ההסברה הדרושה.

א. ריטלט:

אני מבקש שתובאנה אותן הסקנות הוטביים למסמך אותן.

שאלת מעמדן של המורים בבתי-הספר התיכוניים הטוניציפליים. אינני יודע אם אוכל לקבל תשובה עלןך. אנו מקווים, כי המורים יקבלו מעמד של עובדי מדינה, אולם בתי-הספר התיכוניים הם בעיקרם פרטיים או ציבוריים-טוניציפליים והמורים בבתי-הספר התיכוניים אינם יכולים להכנס למסגרת של עובדי הרטויות המקומיות. לכן מתעוררת שאלה ספציפית בבתי-הספר התיכוניים העירוניים.

רבות דובר על תורנתה של מורים בטעדה, אני יודע, כי המורים בבתי-הספר התיכוניים דורשים תשלום טיוחד לכן וכן דמי כסלה. עבור הזמן שהם נחכים בתור לאוטובוס. נקבע קנה מידה מסויים - שאינני יודע לפי מה הוא נקבע - ומלמים חצי סעה לכל יום עבודה בשבוע. ישנן רטויות מקומיות המסלמות סכומים אלה, אם כי באופן רססי אינן מודדת בכך, הדבר הזה סכנים אנדרלמוסיה מסויימת, כי אין לנו בענין זה למי לפנות על-מנת שנוכל לקבל את ההוראות הברורות.

א. הכרמלי:

בעקבות שאלתו של חבר הכנסת דויטש על הצורך בהסתתפות הרטויות המקומיות בהוצאות המורים לדמי נסיעה אשר במקומות אחרים מסתלמים על-ידי המחלקה לחינוך, הייתי רוצה לדעת אם ההוצאות מסתלמות גם במקרה כסניתנת אפשרות דיור למורה? מיטב הידיעות המגיעות עדי אוטרות, כי קיים סרוב מצד המורים לגור במקום עבודתם, על המורה לגור באותם התנאים ובאותם המקומות שבהם הוא סחנך את הילדים. התוצאה טכך שהמורים נוסעים מירושלים, נניח, לכל המעברות והמפרים שבכסדרון ירושלים ומגיעים מאוחר לבית-הספר. ברור, כי ישנן מקלות בענין זה. הייתי רוצה לדעת בכמה עולה הסתתפותתו לתקציב החינוך והתרבות

א. הכרסלי:

וגם מטיל סדר החינוך והתרבות חובה, כי במקרה והדירה מצויה
לגור במקום עבודתו, או לפחות יא הסורה עצמו לעול
בעול הוצאות אלה. מה חובב סדר החינוך והתרבות לעשות בענין זה בעזרת
המוסדות המיישבים, כדי שהורים יוכלו לגור במקום עבודתם, דבר
שיוכל לקרב אותנו לפתרון הנכון.

היו"ר ש. פרטיץ: אף אני רוצה לשאול שתי שאלות: (א)

זכורה לכם שאלתי בקשר לגן-ילדים
בבאר-טבע. לאחר שהשאלתה הועלתה כאן - הובטח לזרם הכללי גן-
ילדים במקום, אולם בד בבד עם הודעה שלטתה זו, אני רוצה להביע
את תמכונני לעובדה שהייתי עדה לה בבאר-טבע תוך השאועיים האחרונים.
בענינותנו הרבה, בחוסר תקציב לבנינים לבתי-ספר נמצאה האפשרות
להקים על שטח של 150 מטרים, במרחק מסויים כבית-ספר הכללי, שאינו
פתוח למספרת שביה, שני צריפים לבית-חינוך סדרם העובדים. כאשר
רציתי לחקור דבר זה, אם נערך ריסום במקום וכל הילדים נרשמו לבית-
ספר סדרם העובדים. אמרו לי, כי הטענה עדיין ריקה, אבל כל הילדים
יירשמו לבית-הספר סדרם העובדים, פרט לבודדים שירשמו לבית-הספר
סדרם "הפזרוני". שאלתי אם בעיר באר-טבע ישנו חוק אחר מזה הקיים
בכל הארץ. אותו איש תם שדיבר עמי אמר שכל האנשים הבאים לכאן יש
להם כרטיס אדום והם פונים לבית-החינוך של זרם העובדים. לשאלתי
מנין הם יודעים זאת, הם ענו לי, כי אצל יום אחד בעיריה ואראה
כיצד מתנהלים הדברים. האם סידור זה הוא בהתאם לחוק? האם אי-אפשר
להסדיר את הדברים לפי אותו הסלול שהחוק קובע?

(ב) במעבר מתלפיות בירושלים נרשמו

בתחילת שנת תשי"ב 35 ילדים לבית-הספר של הזרם הכללי. בהתאם לכך
הובטח על-ידי הסוכנות היהודית צריף לבית-ספר זה. קיים הסכם
מסויים ע"י עיריית ירושלים לבין הסוכנות על הקמת הצריפים במקום.
הודיעו לזרם הכללי, כי ייסדר להם צריף ואף נמצאו על-צריף מסויים
שאמנם היה תפוס באותם הימים. אך לאחר ימים מספר צריך היה לפנות.
עתה אנו עומדים לאחר ש"ו בשבט ועד עתה לא מצאו לנכון לפנות את
הצריף, עד עתה לא נמצאו הכספים. לעשות את התיקונים הדרושים.
כאשר פניתי לעיריית ירושלים, קיבלתי אתמול תשובה, שאמנם נכון הדבר,
כי נרשמו מספר ילדים לבית-הספר של הזרם הכללי, אבל פיזרו אותם
בין הזרמים האחרים, מיום שלא נמצא מקום מתאים. אני רוצה לדעת
באיזו רשות עושים זאת, והאם סדר החינוך והתרבות יודע על כך.

פרופ' ריגר: לו היתה לנו אסמכתה היינו יכולים
לבדוק את הענין בבאר-טבע.

פרופ' דינבורג: אני רוצה להסיק על השאלתה של חבר

הכנסת ארם, ביחס לביתוק הקטרים
בין סדר החינוך והתרבות לבין סרכז הורים. הטעם הוא כזה: היה
לנו טא-וכתן עם סרכז הורים בענין תוספת היוקר ותוספת משפחתית
לסדרות הנשואות. טא-וכתן זה נמשך זמן רב, מדוע? היו כמה
סיבות לכך. הורים הוכרו כעובדי המדינה והם קיבלו עליהם את
כל החובות והתנאים. בין שאר החובות והתנאים הללו ישנם חוקים
בקשר לתוספת היוקר ותוספת משפחתית, ואי-אפשר לקבל פעמיים תוספת
יוקר ותוספת משפחתית. הסודות פנו בתביעות אלה ואסרו שדין כדון
האחיות. עלי להעיר, כי בכל המסא-וכתן הסתמך נציג נציבות המנגנון
הטעוניין בסתן סטטוט שווה לכולם. אחרי דין-ודברים נמצאו קנה-
מידה מתאים לכך אצל לפיו צריך היה לחבר מאלוונים, כדי לדעת מה
הם רוחו של בעלה ופרטיים שונים אחרים בקשר למצבה של הסורה
הנשואה. סדר החינוך והתרבות פנה לבתי-הספר השונים שיענו על
השאלות השונות. אולם בתי-הספר לא הזדרזו בסתן תשובותיהם והענין
נמשך. לאחר זאת פנו ה ורות ואסרו, כי נשלח לתן רשימה

פרופ' ריגר:

זמנים, אטרנו, כי איננו יכולים לשלם שכורות לפי רשימה זמנית. אנו התחייבנו לשלוח את כל הרשימות עד ליום 8.2.52. שלחנו את הרשימות לכל המקורות, אולם אנחנו יודעים כי עקב סיפוי התאגדות יכולה שה רשמה לאחר. אולם לפתע אנו קוראים בעתונות וסקבלים טלגרמות, כי ברמת-גן, פתח-תקוה ונתניה לא נתקבלו הרשימות והפורות שובתות. כן הודיעו לנו, כי הרשימות המקומיות רוצות לשלם, והטורות הודיעו, כי כל זמן שלא מתקבלנה הרשימות הן תשבותנה.

דבר זה נראה לי כחסור ביותר, כי לאחר שאנו באים לידי הסכם פטוריים עם מרכז המורים, כיצד אפשר להטביע 10.000 ילדים, ביעה שראו לשלם להן וישנה הטכנה עקרונית בקשר לכך והבסוף טוכן, כיצד יכול לקרות כדבר הזה? אין כל הצדקה לכך. לכן הודענו להם, כי אנו מפסיקים כל ששא-ומתן, ואני לא אחדט אותו עד אשר לא אקבל תשובה מה פשר דבר זה, שמרכז המורים מטביע ילדים לאחר שיטנו הסכם. הן לא יתכן, כי הפועל ירשה לעצמו להביא הפטר לכונה. שביתת מורים פוגעת בנפש הילדים. אמרתי למרכז המורים, כי לדעתי כל שביתת מורים פרושה הכרזת מלחמה. טטום שאנו סינינו ועדת קבע ובה ששתתפים שני נציגי מרכז החינוך והתרבות ושני נציגי מרכז המורים וכל ענין יובא בפני ועדה זו. למעשה, פתרנו את כל השאלות, אני עושה את המכסימום בקשר לכך. אינני טבין באיזה אחריות טכריזים שביתה מעין זו. אכתוב טכתב רישטי למרכז המורים בנוסח זה, הן יכול היה מרכז המורים להודיע לנו, כי הרשימות טרם נתקבלו במקורות פטוריים, אולם אין להטביע ילדים מבלי להודיע לנו על כך. הן זו היא הפקרות. מטביתות טטוג זהה. אטיק את כל הטסקנות. אולם בעיקר חטורות שביתות אלה טטום שיטנן טפלגות הטעונינות באי-סקט.

א. ברמן:

טאחר שהענין הוא באמת חסור, אני מציע שאנו נלפע גם את הצד הטני.

על-כן יי להזמין לישיבה בשבוע הבא את הסטדרות המורים, כדי ללפע על הטיכסוך.

ט. ארט:

טתוך השתלשות ענינים זו אינני יכול להרשיע את ציבור המורים. יי לזכור, כי ענין זה נטפך 5 חרשים טאז חודש טשרי, ואף הם לקו בטכת הטדינה הכללית ט בטחבת שהגיאה להתפרצות זו של הטביתה. לאחר שטטענו את דברי הטר צריך להתעורר רוטם שציבור זה נהג בצורה טרירותית, ואם כך הוא הדבר - הרצ אני רוצה שרשיע אותם על טעשה זה. אולם אם יטנן טיבות טטפיקות שגרטו לכטב זה - יי לתת להם את האפטרות להטטיע את דבריהם. על-כן אני מציע להזמין אותן.

היור' ט. פרטיץ:

אני טפנה את טטוטת לב חברי הוועדה, כי טלבדי רטוטים עוד 4 חברים

הטבקטים את רטות הדיבור.

פרופ' דינבורג:

אני קובע: א) הטביתה חוטלה. ב) אינני אחראי לגבי הדבריה שהיו בעבר, אמרתי רק, כי הענין חסור ודרוש היה טטא-ומתן טטוטך, אך אין זו טחבת, טאחר שיטנם ענינים טאי-אפטר לפתור אותם. ג) ישנה ועדת קבע שלפני-כן לא היתה קיימת - דבר זה הוטכם עם המורים. אם ישנה ועדה פריטטיט שבכולתה להטדער את הדברים. טטרד החינוך והתרבות. טתאטף להטדיר את הדברים עם מרכז איידיים ועשה זאת טתוך האנקות קטה כדי שהוועדה תכנא על סיפוקה, ופן הצד הטחר יי לראות שלא תפרוצנה שביתות.

פרופ' דינבורג:

זכורני שביתת המורים שהיתה בשנת
תרפ"ז, היא פרצה לאחר 7 חדשים שלא שילמו משכורת. באיזה יסורים
הלכו המורים לסבייתה זו. אינני אומר שרק המורים אשמים. גאטר לי,
כי הייתי פזיז מדי בצעד זה. אולם הכרת אחריותי היתה להגיב
בחריפות על ענין זה שלא היתה לו כל הצדקה. זה הוא אחד מסימני
ירידת המוסר הציבורי.

היו"ר ע. פרטיץ:

שאלה זו של תוספת יוקר לסדרות הנושאות,
אינה שאלה חדשה והיא לא התחילה ביום
ד' אלול תשי"א, כפי שאמר חבר הכנסת ארם. שאלה זו עומדת על הפרק
זה זמן רב, היא אולי חדשה לגבי חברי הוועדה החדשים ומשום כך הם
מציעים את אשר הם מציעים. בשנת 1929 היה חוסר עבודה בארץ, עמד
מסדר החינוך לפטר מורים רבים. אז עטרה על הפרק בעיית עבודת זוגות
ורצו לפטר בעיקר את הסדרות. עטרו הסדרות על זכותן ואסרו מדוע
עליהן ליפול מהבעל. כדי לצאת מסבך זה פסקו, כי הסדרה הנושאה תעבוד
רק במסדה חלקית ולא במסדה שלמה - כך נוצר הסעוד של סדרות חלקיות.

אחר-כך החל ענין עליית האינדקס
ותוספת היוקר. באו הסדרות ואסרו, כי הן עובדות טאונס בעבודה
חלקית, מדוע לסנוע מהן את תוספת היוקר ושילמו להן תוספת יוקר
לפי סדרה שלמה. עתה טאייס על הסדרה חוסר מודעות. והנסכת
הרסה התרבותית, פנו אל הסדרות ואסרו להן שהן ליינות לקבל סדרות
יחידות, על סנת שלא יצטרכו להכניס את בוגרי הקורסים המיוחדים.
אולם הן לא היו מוכנות לוותר על תוספת היוקר שהיתה להן בהתאם
למצוינות. ד"ר בן-יהודה ניהל בזמנו פו"ם עם הסדרות על סנת שהן
תקבלנה עבודה שלמה. אולם לשלם על דבר זה פרס - קשה מאוד. ברור
כי מצבה של האשה העובדת בתנאים הקיימים הוא קשה, והיא זכאית
להקלות ולקבלת תוספת יוקר. התוספת הזאת של תוספת היוקר איננה
להיות סעיף סכובד בחיי המספחה. שר החינוך מצא דרך להתפטר עם
ציבור הסדרות הנושאות שאמנם אינה בהתאם להגיון חיינו - אך הוא
עשה זאת. אולם עתה, לבוא ולאיים בשביתה, ומאחר שסדר החינוך דרש
רק שהות מה כדי להסדיר את הרשימות - האם היה צורך בהכרזת השביתה
הזאת? כאשר היו שביתות המורים בתל-אביב, גינתה אותן ההסתדרות.
עתה, בא גל שביתות שני, וזאת בגלל השהייה בתחבורה. האם אי-אפשר
היה לבוא אל מסדר החינוך והתרבות ולשאול אותו לפטר הדבר? הן
דבר זה מטיל חרפה על כולנו. איננו יכולים לחנך להפקרות בצבורנו.
איננו מאשימים איש, שר החינוך והתרבות עשה דבר גלוי לעין.

לכן אני מתנגדת להצעה שהוקדמה כאן.
אני רגילה לראות בציבור המורים את הציבור האחראי ביותר אשר שיל
את כל השתלשלים שמהם אנו נהנים עתה, ועתה באים כמה צעירים הרוצים
לקלקל את הסדרות הזאת ויוצרים סיבות שאינן סיבות.

י. הו:

אני מצטרף לדברי חברת הכנסת פרטיץ,
כי הסדרות קיבלו את אשר הן דרשו.
שר החינוך והתרבות לא השתמש כאן במלה החריפה, אך אגלי יכול להגיד
לשר: ייסר כוחו! על השר להמשיך ללכת בדרך זו ולסנוע כל ענין כזה
להבא. קיימת ועדת קבע אשר באפשרותה לפתור את הבעיות הנוגעות.
אולם אם אנו נזמין את באי-כוח ההסתדרות המורים, בזה אנו מסייעים
לדבר עבירה.

ח. בוגר:

אנו מקבלים את דברי שר החינוך והתרבות
בברכה. הוא הקים ועדת קבע, פריסט,
אשר מתפקדה לקבוע את היחסים בין מסדר החינוך לבין ציבור המורים -
הן זהו אידיאל, חיינו לו שנים רבות, שיהיו לנו נציגים שיקבעו
יחסים אלה. אנו יודעים כי שר אביעזה ילין דורש סן המורים להכניז
שביתה. ועדת הקבע היא הקובעת את הדברים ואין רשות לאיזה שהוא צד

ח. נוגד:

לשנות את הדבר, ויש להפסיק כל פעולות סטוב זה. (פרופ' דינבורג: אינני מאשים אף אחד, נדסה לי, כי המורות אינן יותר סמיכה אחר). טוב, כי הפקודה ניתנה סגורה כי יש להכריז על השכיחה. על אותו שליט לדעת, כי אין ללכת בדרכים אלה. לכן יש לקבל בברכה את הודעת שר החינוך ואת המורות בדבר הקמת ועדת קבע אשר תקבע את הדברים ואין לכל צד אחר להתערב בכך.

ט. כפרי:

סאחר שקיימת ועדת קבע שהיא המוסד המוסמך לדון בכל העניינים האלה - איננו יכולים להתערב בכך. איננו יכולים להפנות אלטובט זה לאחר שהוחלט והוסכם עם משרד החינוך והמורות בכל העניינים הנוגעים לסני הצדדים. לדעתי, יש לקבל את העמדה כפי שהוצעה כאן.

א. ריזלט:

אני סתננד, כי אנו בהיה הבוררים בין שני הצדדים. אולם יש להתייחס קצת בסלחנות לציבור זה, כי הם יודעים סטובט שהם מכריזים על שכיחה עומד בפניהם קיר אטום ולאחר השכיחה נפתחה כל הדרכים. סאז קוט הסדינה נשאר כלפי המורים אותו היחס שהיה קיים בימי הוועד הלאומי. אולם עתה ראינו רצון טוב מצד משרד החינוך והמורות להסדיר את הדברים. לאחר סטובטו דברים טובים לא צריך היה להכריז סבימה בגלל איחור של יום, כי הרשימות לא הגיעו בזמן. אמנם אני סבין את סצבם, סאחר שהם ליסודי ניסיון סר - הכריזו סיד על שכיחה. עתה רצה מרכז המורים להוכיח את ידו התקיפה. אולם סאחר שקיימת ועדת קבע. נתסחרר את המורים סרבנות העבר.

המורים דורשים, ובצדק, כי עד הסליסי לחודש תסולם להם הסכורות. אולם עד אשר סביעות הרשימות סטודו החינוך והמורות וסחלקת החינוך של המורות הפקודית צריכה לעבור עליהן סתאחר עוד יותר תסלום הסכורות. אני שואל: לסם סה הכפילות הזו באפרט? יש לסצוא פתרון סתאים לענין זה. יתכן ויש לעשות את החישובים הטובים פעמיים בלנה כדי סאפטר יהיה ללם בזמן את הסכורות.

א. ברמן:

סדברי סר החינוך והמורות לא סמעתי, כי היה רקע פוליטי לשכיחה זו. אמנם ספענו, כי קיימת ועדת קבע. אך אנו יודעים שקיים גם סיכסוך סמוסך, ססום כך יש לססוע את נציגי הסחרות המורים.

א. רזיאל-נאור:

אם הסיכסוך פרץ בגלל איחור של יום - הרי הוא איננו סוצדק. סבימות טובות פרצו, והן סיטן לא טוב - קצרה ארוח ואינו קיים האסון הדרוש כלפי המוסד העליון של החינוך - אינני מצדיקה זאת. אבל זה סחייב סחטיבה סטוייטה.

אולם היחס כלפי המורים, אף הוא אינו כסורה, ססום סרק עתה ספענו, כי המורי הוכרו כעובדי הסדינה. אולם כל סטטר אינט יודעים על כך. ענין המורים גסחב, ודוקא ציבור זה היה צריך להגיע לסב כזה, זו היא הוכחה להדלדלות הגדולה בסוסר הציבורי. אולם אינני יודעת אם האחריות לכך סוטלת רק על ציבור המורים. אחריות הסרים עוברת בירוטה וסר אחד אחראי לדברים אשר הבטיח קודמו ססום סזו אותה הסדינה. אינני חושבת, כי אפשר לקבל את גיטת סר החינוך והמורות לציבור זה ולהפסיק עטם כל ססא-וסטן. כן לא הבינותי סדברי הער, אם הכוונה להפסקת הססא-וסטן רק עד אשר תפסק שכיחה זו? (פרופ' דינבורג: רק שכיחה זו). כלומר ההנחה סאסור להבא לשנות. ידוע לי, כי שכיחת מורים יש בה יצד סליסי סאר והיא סקלקלת וססחיתה. אולם יכולים להיות מצבים סאורטיים סונים סבגללה יכריז ציבור המורים שכיחה, האם גם אז יפסיקו כל ססא-וסטן עזו? אססח לססוע סדבר זה לא קיים.

א. הכרזת לי:

עלי לציין, כי גם טורי הגיטנסיה זכו להעלאות בדרגת המסכורת ולתיקונים שונים הודות לעבודה עסקית זו. אולם שביתה זו אינה מוצדקת, כי בגלל איחור של יום או ספר ימים - אין לה כל הצדקה. וזאת מאחר שקיימת ועדת קבע - לו היה דבר זה בימינו היינו מאושרים. לכן אין כל הצדקה לשביתה זו. היסוד המלא-ומתן - אינו לאורך ימים. כל עוד ציבור הורים אינו מודה, כי השביתה אינה מוצדקת והנה חסרת אחריות - הופסק המלא-ומתן. אילו פנו אלינו ציבור המורים, כדי להסמיע בפנינו את דבריהם היינו יכולים לשמוע אותם. אך הם לא פנו אלינו ואיננו צריכים להתערב בדרכי הביצוע. אמנם הייתי רוצה לומר למורים את דברי בנוכחות שר החינוך והתרבות ולחזק את ידו בפניהם. אולם אנו מכירים, כי שביתה זו אינה בטקוטה.

מאחר שהמורים הוכרו כעובדי המדינה, מדוע לא יקבל כל מורה סכתב בו מודיעים לו, כי הכירו בו כעובד המדינה. מוטב היה, כי נקדם את פני הרעה, לבל נצטרך לדון בעניין זה.

א. דו"ט:

מאחר שהמורים סזרם "אגודת ישראל" אינם חברי ההסתדרות, אינני יודע אם יש לי הרשות לדבר בעניין זה. אולם בהתאם להסקפתנו אמר להפסיק את לימודי הקודם. לכן, כחבר הוועדה סותר לי לקדם בברכה את צעדו של הסר בטקרה זה.

פרופ' ריגר:

ברור, כי לא קיימת כל שאלה בעניין זה, כי על מסד החינוך והתרבות לכבד את ההתחייבויות הקודמות. אולם הבעיה שלפנינו התעוררה רק בחודס אוקטובר. אני סבקט לים לב להבהר עובדתית זו. המורות חדלו לקבל את תוספת היוקר מחודס יולי 1951 ועד עתה, כלומר עד סוף חודס ינואר 1952. עד לחודס אוקטובר הן לא באו בתביעות, סמום שאמרנו להן, כי אם כל עובדות המדינה אינן מקבלות תו ספת זו אין אפשרות שהן תקבלנה. הן קיבלו את הדין. אולם אחר-כך חזרו בהן ובחודס אוקטובר 1951 - זאת לאחר שמספר חודסים לא קיבלו כבר את התוספת הזו - באו בתביעות. סעד נציבות המנגנון היה יחס הסטני טאד לעניין זה. המורות טענו, כי דינן כדין האחיות. אולם נציבות המנגנון ענתה, כי טעב האחיות אינו דוטה לטעב הסורות. בכל זאת הסתדלנו להסמיע על נציבות המנגנון סטעטים שונים סמאות סורות עזבו את סורותיהן ואנו היינו נאלצים לקבל סורים בלתי סוסטכים. לכן חשבו, כי בכל זאת יש להתחשב בטעב החינוך הקסה ולסמיח לעבודה את הסורות הנסואות. סמחנו טאד סעלה בידינו להספייע על נציבות המנגנון. אולם עלינו לדעת את אטר עוטיים הבעלים של אותן הסורות הנסואות וכטה ילדים יש להן, מאחר שחלו שינויים יונים מאצ הרסימות האחרונות שבידינו. רק ב-28.1.52 באנו לידי הסכם עם מרכס המורים, אנו סתחילים להכין כל תסלום ססכורת ב-15 לחודס, טאט לא כן אין המסכורת סגיעה לתעודתה בזמן. ההסתדרות היתה סעוניינת במיחד סאכדנות הנסואות תקבלנה את ססכורתן בחודס זה. סתוך סאסן סיוחד הסכמו, כי עד 8.2.52. בסציה את הסיקים לכל הסקות. אמנם הסיקים האחרונים יצאו ב-8.2.52, אולם היו סקות בודדים סטעטים טכניים לא קיבלו את הרסימות, יש והנער כתב כתובת בלתי סדוייקת, וסלח סיקים בטקום לטקום פלוני לטקום אלמוני - אנו סברדים עתה מה היו הסיבות לכך. אותה סעה הסברנו לטרכז המורים, כי הרסימות שלנו אינן יכולות להיות סדוייקות, אלא רק ב80% - 70% ודובר על כך שהדבר יתוקן בתסלוטים הבאים. אין לוטר, כי היתה הזנחה של חודסים רבים.

אשר לעניין דירוג המורים - יש לנו כבר טיוטה של הסכם, על כך דובר ביום ד' בסבוע סעבר ואחרי יומיים פרצו השביתות. אנו קיבלנו את רוב דרישות המורים, פרט לדרישה המכוננת לריטרואקטיביות של התסלוטים. אנו הצענו, כי נילם להם

פרופ' ריגר:

ס-1 בספטמבר והם דורשים ס-1 באפריל; אולם בכל לתר הנקודות באנו לידי הסכם. מאחר שהיתה לנו יריבה עם נציגי הרשויות המקומיות הגדולות וקיבלנו את הסכמתן, תהפך טיוטה זו להסכם. למעשה, התייחס מרכז הסורים לטיוטה זו כאל הסכם סמלי, כי לא אנו פרסמנו הסכם זה, אלא - הם. פרטי ההסכם הם: הסורים בבתי-הספר היסודיים ישובצו בדרגות 10 - 7 או באופן מקביל - בדרגות ה' - ח', כלומר מסכורתם תהיה ס-93 - 50 ל"י. כל טורה מוסמך יקבל ס-1 לספטמבר 1951 תוספת של 14 ל"י ממסכורתו הקודמת. דרגות אלה טהוות כ-95% מדרגות כל עובדי המדינה. כן יקבלו הפורים תוספת ותק עוד 4 ל"י, כלומר הם יקבלו תוספת של 18 ל"י - כל זה מדובר בפורים מוסמכים. המשרד עומד בתוקף, כי יהיה הפרט **ניסך** בין דרגת מסכורתו של המורה המוסמך לבין זו של המורה הבלתי מוסמך. אנו עומדים על כך שהפרט יהי נגובה של 13 - 7 ל"י ואנו מסייגים את הסוגים של הפורים הבלתי מוסמכים. אנו דורשים סיווג לשלושה סוגים: א) בהתאם להשכלה העברית, ב) בהתאם להשכלה הכללית, ג) בהתאם להשכלה הפדגוגית. לפני 3-4 שנים היה רק סוג אחד של פורים. מורה שאיננו מוסמך בשום סוג יקבל תוספת של 5 ל"י, מורה מוסמך בסוג אחד - 8 ל"י, מורה המוסמך בשני סוגים - 11 ל"י, ובשלושה סוגים - 13 ל"י. הפורים לא התנגדו לדבר זה. מרכז הפורים דרשו שהות של הודט ימים, כדי ללמוד את הבעיה הזו יחד עם נציגי המשרד. בינתיים יקבלו כל הפורים הבלתי מוסמכים תוספת של 10 ל"י כלומר הם יקבלו מסכורת של 43 ל"י לעומת - 50 ל"י של מורה מוסמך, עד אשר תתקבלנה המסקנות של הוועדה המליומתפת.

התקיים דיון ביחס לבתי-הספר התיכונים ונתקבלה הצעה זמנית.

אשר למסכורת אקדמאית - לא נקבע דבר לפי שעה. הצעת מרכז הפורים אינה עולה על ההצעות שהוצעו על-ידי משרד החינוך והתרבות. ההצעה היא להוסיף 18 ל"י לכל הפורים האקדמאים החל משנת הותק החפשיית, בצורה זו תגיע מסכורתם ל-106 ל"י, זהו המכסימום. אנו דורשים שכל המורים השתלסות ומחפשים נוסחה מתאימה לכך. השתלסות זו לא תפורס כעיכוב לעליה אוטוטטית. אנו חושבים כיצד להביא את המורים שיסתלסו מבלי שהדבר יפגע במסכורתם.

אשר לענין הריסרוואקטיביות - מאחר שהמורים הפכו להיות עובדי מדינה, אנו מחפשים דרך כיצד לתרגם את העקרון הזה לספת המספט והמינהל - זהו דבר קשה למדי.

פרופ' דינבורג: אני אסנם רואה בכל סביתת פורים הכרות סלחטה, אולם לא הבאתי חוק האוסר על המורים לסבות. אך הודעת, כי כל דבר יובא לבירור בפני ועדת הקבע. כן בוצר אצלי הרולם סתוך ספיעת הדברים קיטנם חוגים הדוחפים את המורים לענין זה ורוצים להרחיב את הפרץ.

ס. ארם: נדמה לי, כי לא נוכל לדון ציבור סלא בנוכחותו. לדעתי, אנו מסייגים על הקרו של משרד החינוך והתרבות ורוצים לתת תוקף של הכנסת לבל מפרוצנה סביתות נוספות. לכן אנו עומדים על דעתנו, כי יש לסמוע את דעת המורות. אחר-כך נוכל לסכם את הדבר. אני סתאר לעצמי סאנו נגגה אותן וניתן תוספת כוח לסר.

ה ח ל ט ה:

לא לקבל את הצעת חברי הכנסת ארם וברטן.

ב. הצעת לסדר-היום:

א. תיאל-באור:

אני מציע, כי אנו נדון על פעולות לשכת
הנוער ופעולות תנועות הנוער המוכרות.

ג. ליד נון:

י. סטילנסקי:

נהוג היה אצלנו, כי אנו מקדישים רק מחצית
השעה לשאילתות ועתה הקדשנו לכך ישיבה
שלמה ואיננו מתקדמים בסדר-היום כל הוועדה.

היו"ר ט. פרסיץ:

הודעתו, כי נרשמו חברים מספר וביקשו את
רשות הדיבור בשאילתה שנתעוררה. יכול
היה חבר הכנסת סטילנסקי לבקש רשות הדיבור לסדר הישיבה. מאחר
טראיתי, כי חברים מספר רוצים לדבר נתתי להם את האפשרות להביע
את דעתם בשאלה זו.

אולם נכון הדבר, כי איננו מתקדמים
בסדר-היום ומדי יום צוות שאלות חדשות. עתה נתעוררה שאלת הסטודנטים
בחוץ-לארץ, שאלת יבוא הספרים כחוץ-לארץ בעשית חסורה פי 3. מדי
שבוע חלים שינויים בסידורי עבודת הכנסת - אינני רואה כל אפשרות כיצד
תתקדם הוועדה. נדמה לי, כי נוכל לקיים בשבוע הבא ישיבה טבלי
שנשאל שאילתות, ואולי נחליט, כי נשאל שאילתות רק פעמיים בחודש,
או נביט אותן בכתב.

י. סטילנסקי:

יש לראות, כי השאילתות תהיינה רק
שאילתות ולא נאוטים. אני מציע, כי
בישיבה שנקיים בשבוע הבא נחליט כיצד להסדיר את ענין השאילתות.

א. ריטלט:

אני מציע, כי בשבוע הבא נקיים ישיבה
טבלי שנשאל שאילתות, ובשבוע שלאחר
זה נדון, כיצד להסדיר את ענין השאילתות.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת חבר הכנסת ריטלט.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.